

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῆ 6 Μαρτίου 1929 ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ Αριθμὸς φύλλου 86

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 4033: Περί παραγωγῆς τῶν χωρίων Ξηροπήγαδον καὶ Τημέτιον εἰς τὴν κοινότητα Βερβαίνων ὡς χειμερινῆς κατοικίας τῶν κατοίκων αὐτῆς. 1
Νόμος 4055: Περί τροποποιήσεως τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 86 τοῦ νόμου 602 «περὶ συνεταιρισμῶν». 2
Νόμος 4056: Περί κωδώσεως τοῦ Ν. Δ. «περὶ λήξεως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου τῶν δημοσίων θεαμάτων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ καθορισμοῦ τοῦ πληρωτέου πρὸς τῶν ἐνοικιαστῶν τέλους». 3
Νόμος 4057: Περί κωδώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925 ἐπερὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ τελωνιακοῦ κώδικος καὶ τροποποιήσεως ἐτέρων διατάξεων τοῦ νόμου 1165 κλπ. 4

Διατάγματα

Περί τροποποιήσεως τῆς Κορονοραφικῆς κατανομῆς τῆς Χοιροφιλίας. 3
Περί ἐπεκτάσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Αἰγίου. 6
Περί τροποποιήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν. 7
Περί τροποποιήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Ναουσῆς. 8
Περί ἐπεκτάσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Ναουσῆς. 9
Περί τροποποιήσεως ἀναδασωτέας ἐκτάσεως περὶ τὴν Μορηνὴν Καλαμούς Σάνθης. 10

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περί παραγωγῆς τῶν χωρίων Ξηροπήγαδον καὶ Τημέτιον εἰς τὴν κοινότητα Βερβαίνων ὡς χειμερινῆς κατοικίας τῶν κατοίκων αὐτῆς.

Νόμος 4033

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὴν Κοινότητα Βερβαίνων τῆς Ἐπαρχίας Κυκουρίας προσαρτῶνται καὶ τὰ χωρία Ξηροπήγαδον καὶ Τημέτιον μετὰ τῆς κτηματικῆς περιφερείας αὐτῶν ὡς ἀποτελοῦντα τὴν χειμερινὴν κατοικίαν τῶν κατοίκων Βερβαίνων. Συναπαρτίζονται δὲ μετ' αὐτῆς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν Κοινότητα. Ὅρίζεται δὲ ὡς θερινὴ μὲν ἔδρα τῆς Κοινότητος ταύτης τὸ χωρίον Βέρβαινα, ὡς χειμερινὴ δὲ τὸ χωρίον Ξηροπήγαδον.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις τῆ 2 Μαρτίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς Κ. Ζαβιτσιάνος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Αθήναις τῆ 4 Μαρτίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Π. Πετρίδης

(2)

Περί τροποποιήσεως τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 86 τοῦ νόμου 602 «περὶ συνεταιρισμῶν».

Νόμος 4055

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 86 τοῦ νόμου 602 «περὶ Συνεταιρισμῶν» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἐκ τῶν Συνεταιρισμῶν, περὶ ὧν ὁ παρῶν νόμος, δύνανται μόνον εἰ γεωργικοὶ ἢ ἀπαλλάσσονται ἐν ἑλω ἢ ἐν μέρει ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ εἰσαγομένων ὑπ' αὐτῶν προϊόντων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων δασμῶν καὶ λοιπῶν παραφορτῶν φόρων, ἐφ' ὅσον βεβαιούται κατὰ διαδικασίαν ὀρισθῆσομένην εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος, ὅτι πρόκειται περὶ μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων ἀπολύτου χρησιμότητος, θείδου, ἑπιπλοῦ χαλκοῦ καὶ λιπασμάτων ἐν γένει, προοριζομένων ἀποκλειστικῶς εἰς ἀνάγκας τῶν ἐν λόγῳ Συνεταιρισμῶν.

Ἐπιπροκειμένου εἰδικῶς περὶ εἰσαγωγῆς γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ μηχανημάτων, ἡ ἀτέλεια παρέχεται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἰς τὸ ὅποιον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μετέχει μετὰ ψήφου καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας».

Ἐὰν οὕτως ἀτελῶς εἰσαγόμενα γεωργικὰ μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα, θείδου, θερμῆς χαλκῆς καὶ λιπασμάτων, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μεταπωληθῶν εἰς τρίτους ἐκτὸς ἐὰν καταβληθῇ προηγουμένως ὁ ἀντιστοιχῶν δασμῶν, τὰ τέλη κλπ., τῶν παραβῶν τιμωρουμένων διὰ τοῦ τριπλασίου τοῦ ὡς ἀνω δασμῶν, τελῶν κλπ.

Ἐκτὸς Διατάγματος, ἐκδιδόμενου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κανονισθῆ-

συναί: ή διαδικασία παροχής των ως ενω άτελειών και γενικώς αι λεπτομέρειαι του προήκοντος άρθρου.

Ο παρών νόμος, όπως εδόθη υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμεραν έγκρίθη, δημοσιεύεται διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τή 4 Μαρτίου 1929.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ο επί των Οικονομικών Υπουργός Γ. Μαυής

Εθεωρήθη και ετέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 5 Μαρτίου 1929.

Ο Υπουργός της Δικαιοσύνης Π. Πετρίδης.

(3)

Περί κωδίκου του Ν. Δ. (περί λήξεως του χρονικού διαστήματος της ενοικιάσεως του φόρου των δημοσίων θεαμάτων Αθηνών και Πειραιώς και καθορισμού του πληρωτέου παρά των ενοικιαστών τελους).

Νόμος 4086

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες υπ' όψει το άρθρον 75 του Συντάγματος, εκδίδομεν τον έπόμενον νόμον, ψηφισθέντα υπό της Βουλής.

Άρθρον μόνον

Κυροῦται το από 30 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Διατάγμα, «περί λήξεως του χρονικού διαστήματος της ενοικιάσεως του φόρου δημοσίων θεαμάτων Αθηνών και Πειραιώς και καθορισμού του πληρωτέου παρά των ενοικιαστών τελους», έχον ως έπεται:

Προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άποφασίζομεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Κυροῦνται αι μεταξύ του Υπουργού των Οικονομικών και των ενοικιαστών του φόρου δημοσίων θεαμάτων Αθηνών και Πειραιώς συμφωνηθείσαι κατωτέρω συμβάσεις περί λήξεως του χρονικού διαστήματος της ενοικιάσεως του φόρου των δημοσίων θεαμάτων την 31 Μαρτίου 1926 και καθορισμού του πληρωτέου παρά των ενοικιαστών ποσού, από 1ης Δεκεμβρίου 1925 μέχρι της 31 Μαρτίου 1926.

Άρθρον 2.

Οι ενοικιαστές του φόρου επί των Δημοσίων Θεαμάτων Θεσσαλονίκης και Πάτρων χρεώσεως 1925-26 δύνανται γ' άπαιτησώσιν του έλλοδ ή μέβους του ποσού του οφειλόμενου ενοικίου, εάν και εφ' όσον ήθελε βεβαιωθή ότι κατά την διάρκειαν της ενοικιάσεως ήβουλήθη έξ υπαιτιότητος του Δημοσίου ή έξ άλλων λόγων ή εσπράξεις των δικαιωμάτων των και έπείσθησαν αλλιώς ήπείσθη έξ της έλλης ενοικιάσεως.

Περί της κατά την προηγουμένην παράγραφον άπαιτησής άποφαινετά η Επιτροπή δι' ητολοσημένης άποφάσεως της επί τη βάσει αιτήσεων των δικαιουμένων εις άπαιτησίν, αίτινες ήθελον υποβληθή εντός άνταρπαικής προθεσμίας δύο μηνών από της δημοσίευσής του παρόντος.

Η Επιτροπή άποτελείται εκ του Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου των Οικονομικών, του Διευθυντού των Έμμέσων Φόρων και Μονοπωλίων και του άρμοδίου Τμηματάρχου του Υπουργείου των Οικονομικών.

Αι άποφάσεις της Επιτροπής αὐτῆς ύποκεινται εις την έγκρισιν του Υπουργού επί των Οικονομικών.

Άρθρον 3.

Εν περιπτώσει μη διαθέσεως του εισόδου τούτου δι' ενοικιάσεως εν Αθήναις, Πειραιεί και Θεσσαλονίκη, ή βεβαίωσις και είσπραξις, άνατίθεται εις την Άνωτέραν Έποπτείαν της Φορολογίας Κέντρων διασκευάσεως και πολυτελείας και εισιτηρίων αυτοκινήτων, επιτρέπεται δε εντός ύποστάσεως οικονομικών υπαλλήλων και ή πρόβληψις του άπαιτουμένου προσωπικού, ούτινος ο αριθμός, ή σύνθεσις και τα προσόντα ως και έν γενει ή λειτουργία της άνωτέρας διευθύνσεως των φορολογιών τούτων κανονισθήσονται διά Διατάγματος, προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου.

Εις το άρθρον 14 του από 14 Απριλίου 1928 νόμου (περί φορολογίας Δημοσίων Θεαμάτων) προστίθεται ή εξής παράγραφος 3:

«Απόλλούσιν, κατ' εξαίρεσιν από 1 Απριλίου 1930 άτελείας τα κοινωνική εκείνα καλλιτέχνικά ιδρύματα, εις τα όποια παρέχεται δι' ειδικού νόμου έτησια κρατική επίχορηγίσις προς εύδότησιν του σκοπού των».

Εις τον επί των Οικονομικών Υπουργόν άνατίθεται ή δημοσίευσις και ή εκτέλεσις του παρόντος Ν. Διατάγματος, ούτινος ή έγκρισις άρραται από της δημοσίευσέως αὐτοῦ εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και όπερ υποβλήθησεται εις την κύρωσιν της μελλούσης να ψηφισθή Βουλής.

Εν Αθήναις τή 30 Δεκεμβρίου 1925.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Το Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τα μέλη

Α. Ρούφος, Ι. Κούνδουρος, Ρηγ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σελιώτης, Α. Τάβουλαρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φιλάνδρος, Α. Χατζηκυριάκος, Γ. Βογόπουλος, Δ. Τανταλίδης.

Εν Αθήναις τή 29 Ιανουαρίου 1929.

Ο Υπουργός των Οικονομικών Βουλευτής εξ Ηρακλείου Γ. ΜΑΡΗΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περί λήξεως του χρονικού διαστήματος της ενοικιάσεως του φόρου δημοσίων θεαμάτων Αθηνών και καθορισμού του πληρωτέου τελους.

Μεταξύ του Υπουργού των Οικονομικών Δημ. Τανταλίδου, εκπροσωπούντος το Έλληνικόν Δημόσιον άφ' ενός και των ενοικιαστών του φόρου των δημοσίων θεαμάτων Αθηνών, Ηλία Στρατηγάκη, Σωκρ. Θεσσαλονίκου, Γεωργίου Παγούδη και Παύλου Δρατσούμη άφ' έτέρου καταρτίζεται ή παρούσα σύμβασις.

Άρθρον 1.

Η διά της υπ' αριθ. Α 1793 της 30 Μαΐου 1926 έγκριθείσα δημοκρασία ενοικιάσεως του φόρου δημοσίων θεαμάτων Αττικής διά χρονικόν διάστημα από 14 Ιουνίου 1925 μέχρι 13 Ιουνίου 1926 λήγει αντί της 13 Ιουνίου 1926, την 31 Μαρτίου 1926.

"Άρθρον 2.

Τὰ ποσὰ τῶν ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1925 μέχρι 31 Μαρτίου 1926 καταβλητέων δόσεων ἐνοικίου ὀρίζονται ὡς ἐξῆς:

Διὰ τὸ τέλος εἰσιτηρίων καὶ ἀδειῶν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου δραχμᾶς 5.880.437 καὶ ὑπὲρ Ταμείου Ἡθοποιῶν κλπ. δραχμ. 175.000

ἴτοι ἐν ὄλῳ δραχμαὶ 6.055.437

καταβαλλόμεναι εἰς 4 ἰσας μηνιαίας δόσεις μέχρι τῆς 29 ἐκάστου μηνός. Ἐν περιπτώσει καθυστέρησης πληρωμῆς δόσεως, ἐφαρμόζονται κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν αἱ διατάξεις τῆς διακηρύξεως καὶ τῶν κειμένων νόμων περὶ ἐνοικιάσεως φόρου δημοσίων θεαμάτων.

Ἡ κατατεθείσα ἐγγύησις, δυνάμει τῆς ἐνοικιάσεως, παραμένει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης.

Ἡ παρούσα σύμβασις δὲν ὑποβάλλεται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1925.

Οἱ συμβαλλόμενοι

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

Οἱ ἐνοικιασταὶ

Ἡλίας Σαρατηγάκης, Σωκρ. Θεοφανίδης, Γεώργ. Πανούσης,
Παῦλος Δρατσούμης.

Σ Υ Μ Β Α Σ Ι Σ

Περὶ λήξεως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων Πειραιῶς καὶ καθορισμοῦ τοῦ πληρωτέου τέλους.

Μεταξὺ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Δημ. Τανταλίδου, ἐκπρσωποῦντος τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ φόρου τῶν δημοσίων θεαμάτων Πειραιῶς Β. Ἀναγνωστοπούλου ἀφ' ἑτέρου καταρτίζεται ἡ παρούσα Σύμβασις.

"Άρθρον 1.

Ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ν. 2474 τῆς 8 Ἰουνίου 1925 ἐγκριθείσα δημοπρασία ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου τῶν δημοσίων θεαμάτων Πειραιῶς διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1925 μέχρι 30 Ἰουνίου 1926, λήγει ἀντὶ τῆς 30 Ἰουνίου τὴν 31 Μαρτίου 1926.

"Άρθρον 2.

Τὰ ποσὰ τῶν ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1925 μέχρι 31 Μαρτίου 1926 καταβλητέων δόσεων ἐνοικίου ὀρίζονται ὡς ἐξῆς:

Διὰ τέλος εἰσιτηρίων καὶ ἀδειῶν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου. . . . . Δρ. 475.193 καὶ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἡθοποιῶν . . . . . » 30.000

ἴτοι ἐν ὄλῳ . . . . . Δρ. 505.193

καταβαλλόμενας εἰς 4 ἰσας δόσεις τὴν 20ὴν ἐκάστου μηνός. Ἐν περιπτώσει καθυστέρησης πληρωμῆς δόσεως ἐφαρμόζονται κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν αἱ διατάξεις τῆς διακηρύξεως καὶ τῶν κειμένων νόμων περὶ ἐνοικιάσεως φόρου δημοσίων θεαμάτων.

Ἡ κατατεθείσα ἐγγύησις δυνάμει τῆς ἐνοικιάσεως παραμένει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης.

Ἡ παρούσα σύμβασις δὲν ὑποβάλλεται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡ-

μῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαρτίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Γ. Μαυρῆς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους ἀρραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

(4)

Περὶ κωδώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ τελωνιακοῦ κώδικος καὶ τροποποιήσεως ἐτέρων διατάξεων τοῦ νόμου 1165 κλπ.).

Νόμος 4057

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδώμεν τὸν ἐπόμενον νόμον; ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

"Άρθρον πρῶτον.

Κυροῦνται τὸ Ν. Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ τελωνιακοῦ κώδικος), ἔχον ὡς ἐξῆς:

"Άρθρον 1.

α1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 (περὶ τελωνιακοῦ κώδικος) προστίθενται τὰ ἐξῆς. «ἡ ἀξία τοῦ πρακτερίου εἶναι ἀπαραίτητος ὡσάντις τὸ ἐμπόρευμα κομίζεται διὰ πλοίου ἀντιπροσωπευμένου ἐν τῷ λιμένι διὰ πρῶκτορος».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 42 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 (περὶ τελωνιακοῦ κώδικος) προστίθεται τρίτη παράγραφος ἔχουσα ὡς ἐξῆς:

«3. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ἵνα αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ προβαίνωσιν εἰς ἐκποίησην τῶν ἀζητηθέντων ἐμπορευμάτων διὰ μονοήμερου δημοπρασίας, πρακτεριοσσομένης ὡς τελειωτικῆς».

"Άρθρον 2.

Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου ὑπ' τοῦ ἀρθροῦ 100 παραγρ. 1 τοῦ νόμου 1165 προστίθενται τὰ ἐξῆς:

«Τοιαύτῃ λαθρεμπόρεια δύναται νὰ ὑπάρξῃ καὶ κατὰ τὰς περιπτώσεις τὰς προβλεπόμενας ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 33 ἐφ' ὅσον ὑπάρχει δολία προαίρεσις».

"Άρθρον 3.

Ἐν τέλει τοῦ ἀρθροῦ 100 παραγρ. 1 τοῦ νόμου 1165 προστίθεται νέον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«γ') Πᾶσα καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀντικατάστασις δειγμάτων προσκομιζομένων κατὰ τὸν τελωνισμὸν εἰς τὸ πᾶρξ τῷ τελωνεῖῳ παράστημα τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου ἢ εἰς τὸν

προϊστάμενον του τελωνείου, είτε κατά την μεταφοράν είτε και μετ' αυτήν επί σκοπῷ στερήσεως ἢ μειώσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 102 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«2. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ αὐτοῦ ἐδ. δ' ὑπάρχει ἀπόπειρα λαθρεμπορίας ἅμα ὡς τὸ ἀποκεκρυμμένον ἐμπόρευμα ἀνακαλυφθῆ ἐντὸς πλοίων ἢ λέμβων ἢ ἐπὶ τῶν ἐνδυσμάτων, πρὸ τῆς ἀποβιβάσεως του εἰς τὴν ξηράν».

Ἄρθρον 5.

Τὸ εἰς τὸν πρῶτον στίχον τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 104 τοῦ νόμου 1165 ἀναφερόμενον ἐδάφιον ια' τοῦ ἄρθρου 100 διορθῶνται εἰς ἐδάφ. ιβ' τοῦ ἄρθρου 100.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 108 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 107 ποινῆς ἢ λαθρεμπορία τιμωρεῖται: α') διὰ φυλακίσεως τριῶν ἡμερῶν μέχρι πέντε ἐτῶν, ὅρακις τὸ σύνολον τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν, φόρων κλπ. δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου ἀνέρχεται μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000), β') δι' εἰρκτῆς ἐάν τὸ σύνολον τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν, φόρων κλπ. δικαιωμάτων ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν, δυναμένης νὰ μειωθῆ συντρεχουσῶν ἐλαφρυντικῶν περιπτώσεων μέχρι διετοῦς φυλακίσεως.

Δι' εἰρκτῆς ὡσαύτως τιμωρεῖται ἡ λαθρεμπορία εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις:

α') Ἐάν διαπράχθῃ παρὰ προσώπου καὶ ἄλλοτε καταδικασθέντος ἐπὶ λαθρεμπορίας.

β') Ἐάν διαπράχθῃ ὑπὸ τριῶν ἢ πλείονων προσώπων ἠνωμένων.

γ') Ἐάν διαπράχθῃ ὑπὸ τριῶν ἢ πλείονων προσώπων ἐνόπλων.

δ') Ἐάν διαπράχθῃ διὰ παραστάσεως ψευδῶν γεγονότων ἐγγράφως ἢ προφορικῶς ἢ διὰ χρησιμοποίησεως πλαστῶν τελωνειακῶν ἐγγράφων ἢ πλαστογραφίας ἀριθμῶν ἢ πράξεων ἐπὶ βιβλίων ἢ τελωνειακῶν ἐγγράφων.

ε') Ἐάν διαπράχθῃ διὰ παραχρῆς οἰκισθῆτος ὠφελείας ἢ ὑποσχέσεως εἰς ἄνθρωπον ὑπάλληλον».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 109 τοῦ νόμου 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Αἱ ποιναὶ τῶν προηγούμενων ἄρθρων 107 καὶ 108 τοῦ νόμου 1165 δὲν ἐπιβάλλονται ἐάν ἡ ζημία τοῦ Δημοσίου δὲν ὑπερβαίῃ τὰς ἑκατὸν (100) δραχμάς, ἐκτὸς ἐάν ἡ λαθρεμπορία διαπράχθῃ παρ' ὀργάνου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τελωνείου ἢ ἀσκουντὸς ἐν τῷ Τελωνεῖῳ ἐκτελωνιστικὸν ἢ κομιστικὸν ἢ ἄλλο συναφὲς πρὸς τὴν τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν ἔργον ἢ ἐάν τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας ἐλήφθῃ εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ διαπράξαντος τὴν λαθρεμπορίαν διὰ κλοπῆς ἢ ἄλλου ἀδικήματος.

2. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς προηγούμενης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ ἀδικημα θεωρεῖται τελωνειακὴ παράβασις, τιμωρομένη διὰ προαίτιμου 50—1000δραχμῶν».

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἄρθρον 110 τοῦ νόμου 1165 προστίθεται νέα παράγραφος, ἔχουσα οὕτω:

«4. Ἡ ἀπόπειρα τιμωρεῖται ὡς ἡ τετελεσμένη λαθρεμπορία».

Ἄρθρον 9.

Αἱ παράγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ νόμου 1165 καταργοῦνται, τῆς τρίτης παραγράφου αὐτοῦ ἀντικαθισταμένης ὡς ἐξῆς:

«Πᾶσα ἐξ ὀλιγορίας, ἀμελείας, ἢ κουφότητος ἐν ἀγνοίᾳ σύμπραξις δημοσίου ὑπάλληλου ἐν τῇ ἐκτελέσει λαθρεμπορίας, ὡς καὶ πᾶσα ἐξ ὀλιγορίας, ἀμελείας, ἢ κουφότητος παράλειψις πράξεως δυναμένης νὰ προλάβῃ λαθρεμπορίαν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι χιλίων δραχμῶν».

Ἄρθρον 10.

Ἐκ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 16 Ἀπριλίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ποινικῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1165 κλπ.» ἀπαλείφονται αἱ ἐξῆς λέξεις:

«συνεπαγοῦσα τὴν μὴ εἰσπραξὴν αὐτῶν ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ἐλλείμματός».

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸ ἄρθρον 117 τοῦ νόμου 1165, προστίθενται νέα: παράγραφοι, ἔχουσαι οὕτως:

6. Ἐπιτρέπεται ἄφεςις τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον πολιτικῆς εὐθύνης, ὡσαύκις συντρέχῃ δεδικοιολογημένη κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀρμοδίας τελωνειακῆς Ἀρχῆς περίπτωσης.

7. Ὁ ὕπουργός τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει ἐπίσης τὸ δικαίωμα νὰ παρέχῃ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἄφεςιν δι' ἠτιολογημένους ἀποφάσεώς του.

Ἄρθρον 12.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 118 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ Κώδικος» τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Οἱ ἀποδεδειγμένως ἀναξιοῦχοι ἐκ τῶν καταδικασθέντων μὴ δυνάμενοι νὰ καταβάλωσι τὴν χρηματικὴν ποινὴν καὶ τὰ ἔξοδα, ἀποστῶσι ταῦτα διὰ πρόσωπικῆς κρατήσεως, ὑπολογιζομένης ἐκάστης ἡμέρας ἀντιπεντήκοντα δραχμῶν, μὴ δυναμένης ὅμως νὰ παραταθῆ πέραν τῶν ἐξ (6) μηνῶν.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται, ἐάν ἡ εἰσπραξις δύναται νὰ γίνῃ παρὰ τῶν ὑπεχόντων πολιτικῆν εὐθύνην».

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸ τέλος τῆς α' περιόδου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 125 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ Κώδικος» προστίθεται:

«καὶ ἐν εἴ: προσέρχονται ἐκ κλοπῆς ἢ ἐλαθὸν ταῦτα εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν οἱ δράτται παρανόμως».

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 127 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ Κώδικος», ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ὁ Διευθυντὴς τοῦ τελωνείου ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, ὁ τελωνίας, ἐντὴ περιφέρειᾳ τοῦ ὁποῦ διαπράχθῃ ἡ λαθρεμπορία ἅμα ὡς λάβῃ τὴν ἐκθεσιν τῆς κατασχέσεως, ἐξετάζει τὸ κύρος αὐτῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερομένων περιστάσεων, ὅφ' ὅς ἐγένετο, καὶ, ἐάν ὑπάρχωσι τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀδικήματος τῆς λαθρεμπορίας, κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ 100 τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος.

Ἐάν δὲν συντρέχωσι τὰ στοιχεῖα τῆς λαθρεμπορίας, συντάσσει ἐκθεσιν, ἐν ἣ, ἀαφέρων τοὺς λόγους, αἶρει τὴν κατάσχισιν καὶ ἀποδίδει τὰ κατασχισθέντα».

Ἐάν ὁμοῦς συντρέχη περίπτωσηε λαθρεμπορίας, τότε, ἐάν μὲν ἡ κατάσχεσις εἶνε ἔγκυρος, ὡς λαβύσα χώραν κατὰ τὰς περὶ ἐπ' αὐτοφόρῳ διατάξεις τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος, συντάσσει σχετικὴν βεβαιωτικὴν ἐκθέσειν, παραλαμβάνει τὰ κατὰσχεθέντα, μεριμνᾷ περὶ τῆς μεταφορᾶς ἢ φυλάξεως αὐτῶν καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ τυχόν συλληφθέντος ἐνόχου καὶ παντὸς ἄλλου προσώπου, οὕτινος ἡ ἐξέτασις συντελεῖ εἰς τὴν βεβαιώσιν τῆς λαθρεμπορίας, ἀποστέλλει δὲ τὸν ἐνοχὸν μετὰ τῶν σχετικῶν ἐκθέσεων καὶ ἀντιγράφων τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς συλλήψεως τὸ βραδύτερον.

Ἐάν, καίτοι συντρέχουσας περιπτώσεως λαθρεμπορίας, δὲν ὑπάρχωσι τὰ στοιχεῖα τῆς ἐπ' αὐτοφόρῳ τοιαύτης, τότε δι' ἐκθέσεως αὐτοῦ αἶρει τὴν παρανομίαν ἐπιβληθεῖσαν κατὰσχεσίῳ καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν μετ' ἀντιγράφων τῶν ἐκθέσεων καὶ τῶν καταθέσεων εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν, συναποστέλλων καὶ τοὺς τυχόν συλληφθέντας δράστας.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ τελωνείου, ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, ὁ τελωνῆς, ἐνεργῶν ἀνάγκησιν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ, δικαιούται:

- 1) νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τῆς ἐνόχου δυνάμεως καὶ ἰδίως τῆς χωροφυλακῆς, καθ' ὅσον ἠθελεικριθῇ ἀναγκαία ἢ συνδρομὴ τῆς πρὸς τὴν ἀνάγκησιν, 2) νὰ ἐνεργῇ αὐτοψίας, ἐξέτασιν ἢ κατάσχεσιν ἐμπορικῶν βιβλίων, ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν, ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς τοῦ τελωνείου καὶ παντὸς ἐτέρου στοιχείου χρησίμου, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, 3) νὰ ἐνεργῇ ἐπιθεωρήσεις καὶ ἐλέγχους εἰς τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα ἢ ἀποθήκας εἰς ἃς εἰσὶν ἀποθεθειμένα ἐμπορεύματα, 4) νὰ καλῇ μάρτυρας ἢ κατηγορουμένους πρὸς ἐξέτασιν, ἐκδίδων ἐνταλμα θεωρούμενον ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ Πιρηνοδίκου ἢ ἀστυνόμου περὶ βιαιᾶς προσαγωγῆς, ἐάν οὗτοι, κλητευθέντες, δὲν προσῆλθον, καὶ 5) νὰ ἐνεργῇ κατ' οἶκον ἐρεῦνας, συμμορφούμενος πρὸς τὸ ἄρθρον 122 τοῦ νόμου 1165.

Ἄρθρον 15.

Εἰς τὸ ἄρθρον 128 τοῦ νόμου 1165 προστίθεται δευτέρῳ παραγράφῳ, ἔχουσα ὡς ἐξῆς:

«2. Ὡς ὀφειλόμενον εἰσαγωγικὸν τέλος πρὸς προσαρισμὸν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον χρηματικῆς ποινῆς, λογίζεται τὸ ἰσχύον τέλος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατασχέσεως τοῦ λαθρεμπορεύματος».

Ἄρθρον 16.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 133 τοῦ νόμου 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«2. Τὸ ἐκπλειστηριασμὸν κατετίθεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐπὶ παρακαταθήκῃ. Ἐν ἀποφασισθῇ τελεσιδίκως ἡ δήμευσις τοῦ ἐκπλειστηριασθέντος ἀντικειμένου, καταβάλλεται ἐκ τούτου τὸ ἐπιδικασθὲν εἰς τοὺς μηνυτὰς μέρας, ἐάν δὲν κατεβλήθῃ τοῦτο ἐκ τῶν ἐπιβληθεισῶν χρηματικῶν ποινῶν μὴ εἰσπραχθεισῶν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον, μετὰ τὴν ἀφίρεσιν καὶ καταβολὴν τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν, φόρων κλπ. δικαιωμάτων, ἐάν τοιαῦτα δὲν εἰσπράχθησαν, εἰσάγεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον».

Ἄρθρον 17.

Εἰς τὸ ἄρθρον 135 τοῦ νόμου 1165 προστίθεται ὅγ παραγράφῳ, ἔχουσα οὕτω:

«Ἐάν τὰ τελωνειακὰ τέλη, φόροι καὶ λοιπὰ δικαιώματα ὑπερβαίνουσι τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δραχμῶν, ἀρμόδια πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ποινῶν καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως εἶνε τὰ Ἐφετεία, κατὰ τὸ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1924 ψήφισμα τῆς Δ' Συντακτικῆς Συνελεύσεως, τῆς περιφερείας, ἐν ἣ διαεπρά-

χθῆ ἢ λαθρεμπορία. Ἐνώπιον τῶν ἐπταμελῶν Ἐφετεῖων παραπέμπονται καὶ προσάγονται καὶ οἱ δράσται τῆς ἐπ' αὐτοφόρῳ λαθρεμπορίας, ἐφόσον τὰ τελωνειακὰ τέλη, φόροι κλπ. δικαιώματα ὑπερβαίνουσι τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δραχμῶν».

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 137 τοῦ νόμου 1165 ἀπερὶ τελωνειακοῦ κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α) Ὁ ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ κατηγορούμενος προφυλακίζεται:

- α') Ἐάν τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας δὲν ἀνήκῃ κατὰ κύριότητά εἰς τοὺς δράστας, λαβόντας τοῦτο εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν διὰ κλοπῆς ἢ ἄλλου ἀδικήματος.

β) Κατὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς χωρεῖ προφυλάκισις κατὰ τὰς περὶ κλοπῆς διατάξεις, λαμβανόμενου ὡς ὅριον τοῦ συνόλου τῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς λαθρεμπορίας.

γ) Ἐάν ὁ δράστης τῆς λαθρεμπορίας ἔχη καὶ ἄλλοτε καταδικασθῇ ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ.

α2) Ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων τῆς λαθρεμπορίας εἴτε ἐπ' αὐτοφόρῳ εἴτε μὴ, δὲν ἐπιτρέπεται προσωρινῇ ἐπὶ ἐγγυήται ἀπόλυσις τοῦ κατηγορουμένου, οὐδὲ μετατροπὴ ἢ ἀναστολὴ τῆς ποινῆς, ἢ δ' ἔφεσις οὐδέποτε ἀναττέλλει τὴν ἐκτέλεσιν».

Ἄρθρον 19.

Ἡ διάταξις τῆς 2 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 124 τοῦ νόμου 1165 καταργεῖται.

Καταργεῖται ἐπίσης ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ νόμου 3326 τῆς 30 Ἀπριλίου 1925.

Ὡσαύτως καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 τοῦ νόμου 3214 τῆς 14 Ἀυγούστου 1924, 42 τοῦ νόμου 3325 τῆς 30 Ἀπριλίου 1925 καὶ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου 3326, ὅσον ἀφορᾷ τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν κωνναβίνων ἢ τριχίνων περιτυλιγμάτων (τσούλια) κωννοῦ ὡς κωννῶν δοχείων, ἰσχύουσαι μόνον διὰ τὰς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1925 γενομένας πράξεις.

Ἄρθρον 20.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὑποβληθρομένου εἰς τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς, ἀρχεταὶ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1925».

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τὸ διὰ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ νόμου 1165 ἀπερὶ τελωνειακοῦ κώδικος ἐπιβαλλόμενον πρόστιμον διὰ τὰς ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ ὀριζόμενας περιπτώσεις ὀρίζεται μέχρι τοῦ τετραπλασίου τῶν ὀριζομένων διὰ τὰ ἐλλείποντα ἐμπορεύματα τελωνειακῶν τελῶν (εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, δημοτικοῦ φόρου καὶ παρεπόμενων φόρων καὶ δικαιωμάτων).

Ἄρθρον τρίτον.

Οἰοσθέντες οικονομικὸς ὑπάλληλος (ὑπάλληλος Τελωνείου, Καπνεργαστασίου, Ἐφορίας, Ταμείου κλπ.) ἢ εἰσπράκτωρ ἢ τελωνοφύλαξ ἢ ἕτερος βαθμοῦχος τοῦ σώματος τῆς Τελωνοφυλακῆς, ἐνεργῶν ἀναγκηρικὰς πράξεις ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ἢ συμμετασχῶν εἰς ταύτας, δὲν αποκλιθεῖται νὰ ἐξετασθῇ ὡς μάρτυς κατὰ τὴν ἐπ' ἀκρατηρίῳ 3 τ. 3 κ. 11

Ἄρθρον τέταρτον.

Τὸ ἄρθρον 109 τοῦ νόμου 1165, ὡς ἀντεκατεστηθῆ διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένου Ν. Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925 ἀπερὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων κλπ. τελῶν, κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. Καί ἐλέγχου ἀποσκευῶν ἐπ βατῶν αἱ ποιναὶ τῶν προηγουμένων ἄρθρων 107 καὶ 108 τοῦ νόμου 1165 δὲν ἐπιβάλλονται ἐὰν ἡ ζημία τοῦ Δημοσίου δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακτασίας (500) δραχμῶν, ἐκτὸς ἐν ἡ λαθροεμπορία διαπράχθη παρ' ὀργάνου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τελωνείου, ἢ ἀστυνόμος ἐν τῷ Τελωνεῖῳ ἐκτελωνιστικόν, ἢ κομιστικόν, ἢ ἄλλο συναφές πρὸς τὴν τελων ἀκτὴν ὑπηρεσίαν ἔργον, ἢ ἐὰν τὸ ἀντικείμενον λαθροεμπορίας ἐλήφθη εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ διαπράξαντος τὴν λαθροεμπορίαν διὰ κλοπῆς ἢ ἄλλου ἀδικήματος, ἢ ἐν τούτῳ εἶνε μονοπωλικόν εἶδος.

2. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ ἀδίκημα θεωρεῖται τελωνιακὴ παράβασις τιμωρουμένη διὰ προστίμου 50—1000 δραχμῶν.

Ἄρθρον πέμπτον.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 16 Ἀπριλίου 1923 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ποινικῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1165 κλπ.) ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925 κυρουμένου διὰ τοῦ ἄρθρου πρώτου τοῦ παρόντος νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

3. Ὡς ἰδιώνυμον ἀδίκημα, τιμωρούμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 107 καὶ ἐπόμενα τοῦ νόμου 1165 ὡς ἐτροποποιήθη δι' ἐτέρων διατάξεων χαρακτηρίζεται πᾶσα ἔλλειψις ἐμπορευμάτων ἐν ἰδιωτικαῖς ἀποθήκῃς ἀποτεταμιευμένων σκοποῦσα δολίως νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον τῶν εἰσπρακτικῶν τελῶν, φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἐλλειπόντων ἐμπορευμάτων, ἐκτὸς ἐὰν καταβληθῶσι τὰ ὅσα λάμενα ἐπὶ τῶν ἐλλειπόντων ἐμπορευμάτων τέλη, φόροι, καὶ δικαιώματα, ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως καὶ βεβαίωσεως τοῦ ἐλλείμματος, ὅποτε ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ νόμου 1165, ὡς προσηγορεύεται αὕτη διὰ τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ παρόντος νόμου.

4. Ἡ προηγουμένη παράγραφος τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, δι' ἃς δὲν ἐξεδρόθη τελεσιδικία πράξις ἢ ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως τῆς τελῶν. Ἀρχῆς καταβληθῶσι τὰ ὀφειλόμενα ἐπὶ τοῦ ἐλλείμματος τέλη, φόροι καὶ δικαιώματα.

5. Τὰ βαρύνοντα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον τούτου, ἐλλείποντα ἐμπεριλαμβανόμενα τελωνιακὰ τέλη, ἐφ' ὅσον καταβάλλονται παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ τοῦ ἀποταμιευτοῦ, ἐπιτρέπεται ὅπως ἐξοφλῶνται κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ μηνιαίων δόσεων, κατὰ τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Ἄρθρον ἕκτον.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925, τοῦ κυρουμένου διὰ τοῦ ἄρθρου πρώτου τοῦ παρόντος νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ἡ ἀρμοδία Τελωνιακὴ Ἀρχὴ κατὰ πρώτον βαθμὸν καὶ τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον Φορολογικῶν Παραβάσεων διὰ πράξεων ἢ ἀποφάσεων αὐτῶν ἐκδιδόμενων κατ' ἀτάς ἰσχυούσας διατάξεις, δύναται ν' ἀπαλλάσσῃ ἐν μέρει μὲν καὶ κατ' ἀνώτατον ὄριον μέχρι τῆς ἀξίας τῶν κατασχεθέντων λαθροεμπορευμάτων εἴτε ταῦτα ἐδήμευθῆσαν εἴτε μὴ (τῆς ἀξίας λογιζομένης ἐπὶ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου τοῦ ἐσωτερικοῦ) τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 116 τοῦ νόμου 1165 περὶ τελῶν, κώδικος πολιτικῶν ὑπευθύνους, ἐν ὅλῳ δὲ ἢ ἐν μέρει τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 117 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1165 τοιοῦτους.

Ἄρθρον ἑβδομον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 37 τοῦ νόμου 1165 προστίθεται ἐν τέλει ἡ ἑξῆς παράγραφος 18, ἔχουσα οὕτω:

Τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον Φορολογικῶν Παραβάσεων δύναται ν' ἀπαλλάσῃ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου

τούτου ἐγγυήσεως, ὡς αἰεὶ πρόκειται ἀναμφισβητήτως περὶ ὀλικῆς ἀπωλείας ἐκ ναυαγίου τοῦ τε ἐμπορευματοῦ, δι' ὃ παρεσχέθη ἡ ἐγγύησις, ὡς καὶ τοῦ πλοίου, ἐφ' οὗ ἐφορεθῆ τούτο.

Ἡ παρούσα διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν μὴ εἰσπραχθεῖσων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐγγυήσεων ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας ἐκκρεμουσῶν.

Ἄρθρον ὄγδοον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 62 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 (περὶ τελωνιακοῦ κώδικος) προστίθεται νέα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

3. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ὀριζομένη διατήρησις ἀποταμιεύσεως δύναται νὰ παρατείνεται ἐπὶ ἓν ἔτος τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς λήξεώς της ἢ νὰ ἐλαττωθῆ δι' οἰονδήποτε εἶδος ἐμπορευμάτων διὰ γενικῆς ἢ ἐιδικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφαρμοζομένης εἴτε εἰς πᾶσας τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς ἢ τινὰς ἐξ αὐτῶν.

4. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 64 τοῦ νόμου 1165 ἀναφερόμενα κενὰ δοχεῖα.

5. Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 21 Αὐγούστου 1925 (περὶ καταργήσεως διατάξεων τελῶν, νόμου κλπ.).

Ἄρθρον ἔνατον.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 9 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925 τοῦ κυρουμένου διὰ τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου φράσις: «Τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «τὸ πολὺ μέχρι τριῶν μηνῶν».

Ἄρθρον δέκατον.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματα συνιστῶνται, μετανομάζονται, προάγονται, υποβιβάζονται καὶ καταργῶνται τελωνιακαὶ ἀρχαὶ ὡς καὶ νὰ μεταβάλληται ἡ ὀργανικὴ σύνθεσις αὐτῶν ἄνευ ἀξίσεως τοῦ συνόλου τῶν ὑφισταμένων θέσεων.

Ἄρθρον ἐνδέκατον.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18 τοῦ διὰ τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου, κυρουμένου Ν. Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925.

Ἄρθρον δωδέκατον.

1. Ἀπαλλάσσονται τῆς ἐπὶ λαθροεμπορίᾳ διώξεως αἱ κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, παραλαβάνοντες ἀτελῶς εἶδη πρὸς ἀνοικοδόμησιν ἐν τῇ πυρκαύστῳ ζώνῃ Θεσσαλονίκης καὶ Σερρῶν καὶ μὴ χρησιμεποιοῦντες ταῦτα δι' ὅν σκοπὸν εἰσῆχθησαν. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς, πρὸς τοὺς παραλήπτας ταῦτων εἰδῶν συνυπευθύνους κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις.

2. Εἰς τοὺς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαλλασσομένους, ἐπιβάλλεται ἀλληλεγγύως καὶ ἀνεκκλήτως ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας τελῶν. Ἀρχῆς, πρῶτον ἴσον πρὸς τὸ ποσὸν τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, βαρυνόντων τὰ μὴ χρησιμοποιοῦμενα εἶδη τελωνιακῶν τελῶν, εἰσπραττάμενον μετὰ τῶν τελευταίων τούτων, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ἐφαρμοζομένου δ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τοῦ ἄρθρου 140 νόμου 1165, τοῦ ἐν αὐτῷ ὀριζομένου 1)3 μειουμένου εἰς τὸ 1)4 τοῦ προστίμου διὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀφ' ἧς ἤρξατο ἡ ἀτελής παραλαβὴ εἰδῶν πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῆς πυρκαύστου ζώνης Θεσσαλονίκης καὶ Σερρῶν, ἀκυρωμένων τῶν οἰκείων πράξεων τῆς ἀρμοδίας τελῶν. Ἀρχῆς καὶ τῶν ἀπα-

φάσεων του Διοικητικού Δικαστηρίου φορολογικών παραβάσεων, ἐφ' ὅσον δὲν εἰσπράχθησαν καὶ διὰ τούτων καταλογισθεῖσι χρηματικῶν ποινῶν.

Ἄρθρον δέκατον τρίτον.

Διὰ τὴν εἰς τὴν γενικὴν κατανάλωσιν ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς τελῶν. Ἀρχῆς καὶ πληρωμῆς τῶν τελῶν, τελῶν διατεθεῖσιν μέχρι τέλους Ἰουλίου 1928 ὑπὸ τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος Ἰωαννίνων ζάγκχαριν, εἰσπραχθεῖσιν ἀτελῶς κατὰ τὸν νόμον 2456 πρὸς τέλεσιν τῆς θρησκευτικῆς λατρείας, ὑπογεοῦται ἡ Κοινότης αὕτη νὰ καταβάλῃ τὰ βαρύνοντα τὴν ζάγκχαριν ταύτην τελωνειακὰ τέλη, ἄνευ ἐτέρας ποινικῆς ἢ διοικητικῆς εὐθύνης.

Ἄρθρον δέκατον τέταρτον.

1. Χαρακτηρίζεται ὡς τελωνειακὴ παράβασις ἡ μέχρι 3ης Ἰουνίου 1927 διάθεσις εἰς τὴν γενικὴν κατανάλωσιν, ἄνευ ἀδείας τῆς τελῶν. Ἀρχῆς καὶ πληρωμῆς τῶν τελῶν, τελῶν, ἀντικειμένων εἰσπραχθέντων κατὰ τὸ δασμολόγιον, ἢ δυνάμει νόμου ἢ συμβάσεως ἀτελῶς ἢ ἐπὶ ἡλαττωμένῳ τέλει δι' ὀρισμένους χρήσεις ἢ ἢ χρησιμοποίησις αὐτῶν εἰς ἄλλας χρήσεις ἐκτὸς τῶν ὀρισμένων εἰδικῶν τοιούτων.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου τελῶν, παράβασις τιμωρεῖται διὰ προστίμου οὐχὶ μικροτέρου τοῦ διπλοῦ, οὔτε μεγαλειτέρου τοῦ δεκαπλοῦ τῶν ὀφειλομένων ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τελῶν, τελῶν, ἐπιβαλλομένου κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον δέκατον πέμπτον.

Τὸ Τελωνεῖον Ἀθηνῶν ὑπάγεται εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Τελωνεῖων Πειραιῶς ἀφαιρούμενον ὡς πρὸς τὴν ἐκ ταύτης ἐξάρτησιν πρὸς τὰ λοιπὰ Τελωνεῖα Πειραιῶς.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαρτίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Γ. Μασῆς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Π. Πετρούδης

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ τροποποιήσεως τῆς Χωρογραφικῆς κατανομῆς τῆς Χωροφυλακῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφ. ι' τοῦ ἀπὸ 18 Ὀκτωβρίου 1925 Νομ. Διατάγματος «περὶ Ὄργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑ-

πουργοῦ, στηριζομένη ἐπὶ ὁμοίαις τοῦ Ἀρχηγίου Χωροφυλακῆς, ἀπερατίσθαι καὶ διατάσσεται :

Ἄρθρον μόνον.

Τροποποιούντες τὴν Χωρογραφικὴν κατανομὴν τῆς Χωροφυλακῆς ἐπιφέρομεν τὰς κάτωθι μεταβολάς.

α') Τὴν μεταφορὰν τῆς ἑδρας τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Φολοτάδος-Ἰπποδ)σεως Χωρ' ἰκῆς Ἰήνου εἰς τὸ χωρίον Στενή, μετονομαζομένου τοῦ Σταθμοῦ εἰς τοιοῦτον Στενῆς καὶ περιλαμβανόντος τὰ χωρία Κέγγρος, Μέστη, Φολοτάδος, Μουσουλίου, Ποταμιᾶ, Κόκκαρος, Ἐβλάξ καὶ Καθελινιάτος, ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα Τριαντζόρα, Μπερδημάρος, Ἀρνάδος, Δύο Χοιριά, Μονὴ Κεχροβουνίου, Μουντζάδος, Τζάδος, Καλυὰ καὶ Τριπόταμος ἀποσπώμενα ἐκ τῆς ἑδρας τῆς Ἰπποδ)σεως Χωροφυλακῆς Ἰήνου καὶ β') Τὴν ἀπόσπασιν τῶν χωρίων Κτικιάδος, Χατζηράδος, Ἀπεργιάδος ὡς Μετόχια ἐκ τῆς ἑδρας τῆς Ἰπποδ)σεως Χωροφυλακῆς Ἰήνου καὶ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν εἰς τὸν σταθμὸν Κώμης τῆς αὐτῆς ὑποδιοικήσεως.

Ἐπὶ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός

Π. Ἀργυροπούλης

(6)

Περὶ ἐπεκτάσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Αἰγίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς κειμένας «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λπ.» διατάξεις καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 105 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 546 π. ἔ. πράξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Αἰγίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκλητικῆς Ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν τὴν ἐπέκτασιν καὶ τροποποίησιν τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Αἰγίου ὡς δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν δεῖνυται ἐν τῷ ὡς παραρτήματι τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ διὰ τοῦ κήρους τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθῆναι διαγραφόμεναι.

Ἐπὶ τὸν αὐτὸν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκλητικῆς Ὑπουργός

Α. Χρηστούδης

(7)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς κειμένας «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λπ.» διατάξεις καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 84 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1254 π. ἔ. πράξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκλητικῆς Ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ὡς δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν δεῖνυται.

ται εν τῷ ὡς παραρτήματι τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ διὰ τοῦ κύρους τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθέντι διαγράμματι.

Ἐἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός
Α. Χρηστομάνος

(8)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Ναούσης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς κειμένας «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» διατάξεις καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 155 ἐ. ἑ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 138 π. ἑ. πράξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ναούσης, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ ἐγκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Ναούσης ὡς δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν δείκνυται ἐν τῷ ὡς παραρτήματι τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ διὰ τοῦ κύρους τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθέντι διαγράμματι.

Ἐἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός
Α. Χρηστομάνος

(9)

Περὶ ἐπεκτάσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Ναούσης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς κειμένας «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» διατάξεις καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 36 ἐ. ἑ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 126 π. ἑ. πράξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ναούσης, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐγ-

κρίνομεν τὴν ἐπέκτασιν καὶ τροποποίησιν τοῦ ἐγκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Ναούσης ὡς δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν δείκνυται ἐν τῷ ὡς παραρτήματι τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ διὰ τοῦ κύρους τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθέντι διαγράμματι.

Ἐἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός
Α. Χρηστομάνος

(10)

Περὶ τροποποιήσεως ἀναδυομένης ἐκτάσεως περὶ Μονὴν Καλαμοῦς Εἰθήνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 144 παρ. 3 τοῦ Δακτύλου Κώδικος 3077, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 12/1-1926, μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς καὶ γνώμην τοῦ Γνωμοδωτικοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσασκεν καὶ διατάσασκεν :

Ἄρθρον μόνον.

Τροποποιήσομεν τὴν διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 20/10-1928 φύλλον τῆς Ἡμετέρας τῆς Κυβερνήσεως ἐπεληθούσαν τροποποίησιν τῆς ἀναδυομένης ἐκτάσεως περὶ τὴν Μονὴν Καλαμοῦς τῆς περιφερείας Εἰθήνης, ἥς τὰ ὄρια κανονίζονται ἑξ ἑξῆς ὡς ἔπεται :

Ἀνατολικῶς ὁρίζεται αὕτη με κορυφογραμμὴν δευτερεύουσαν, διήκουσαν μεταξύ τῶν ρευμάτων Παναγίας καὶ Ἀγιάνας ντερεσι καὶ.

Ἀρκτικῶς με δευτερεύουσαν κορυφογραμμὴν, ἀρχομένην ἄλλοις μέτροι βορειότερον τῆς Μονῆς Καλαμοῦς καὶ ἀπολήγουσαν εἰς τὴν κορυφογραμμὴν Κωνσταντῆ τερεσι καὶ ἐκείθεν με κορυφογραμμὴν κατερχομένην εἰς ρεῦμα Παναγίας καὶ τέλος με δρυμῶν δρομίσκον, ἀνερχόμενον εἰς κορυφογραμμὴν (ἀνατολικὸν δριον).

Ἐἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργός
Γ. Καννάδος